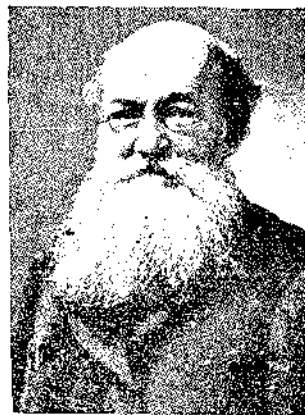

זכרונות של מהפכו

פטר קרופוטקין

תורג'מ: דודרה, ארמנו-גרמניאני

אימן, שיש רדיקליזם מיוחדת המחזיקה זה אולי מזה העבר, וקודם כל שהם אפילו באור בחרו מת מעמקי חיים, שהיה השבין הנפש הגדול הוא השבין החיים, שאולי אין אדם משיג אותם בכל מהותם, כמו לעמיתו שקיפה, אוי לו לאדם, אם גם שבעה יום התפארת לטוב נקמות קטנה, מתחת חוס של כיבוד על דבריו, לעומת זה — כמה עולים למעשים אכזריים במיוחד ויהיה! הלפחה, שאלה הם פילוי הפרייה, יוצרת את הנגיפה הלפחית וההתחנה השלטית, הביקורתית הגדולה, על כל נזילום לעולם בספרים כאלה! הנאה רבה אנו נהי' עם חכם וכמה אנו למיכס לפעמים מתוך סיפורים אלה, שנרשמי שלא במחשתי.

בימים אלה קיבלתי את הספרים החבויים ביותר על-ידי האספרו של פטר קרופוטקין, "זכרונות של מהפכו", הוצ'ה הקצובין "המאוחד", ברעננה מבדיל ביני ובהם פשיטתם האבטיבינגרפיים של רוסי' ששלטו, ואנכם היה זה אדם שינה ממש גדול — לא רק מרובם, כי אדם גם מרובותיו, הנחש כן אחר: אכנס, אדם כן מספר על חיי עצמו, ואף-לפיכך של הרעשה, שמספרים כן חיי דור, נפישותיו של דורו להפוך את קשרת-החיים על פיה: להגבין על ידי עמיתו יור את ריי הפולח, שקיפס אחריהם, אין כן רצון לקבל על חיים של מאכר, של סבל, כי אם לספר על הויה אנושית נאה, לפיכך הפענה בספר נעשה אפיה, הכל מסופר בלי השתוממות, אבל ברוח התמננות עסקיות מתוך הכנה, וכן זה — גם מתוך צלילות אמן, הויה רגש את מראית הילדות, וידיע לספרם מהודייה של מספר אפיה, שטר קרופוטקין היה לפי כבעו ארכי-מכשן, אבל התחיל בעניני קרלו-הרואה בצבאות יודע פרוץ בתחילו צ'רופיני, הספר נכתב על רק של יוד אדם יודנש, כי אם גם עליוני סופר טוב-רואיה, בין ספרי ארמנו-גרמניאני של פולח, שמספרם אינו אמן, הוא אחד הטובים ביותר, המעוררים ביותר, כדאי ללמוד ספר זה.

ספר זה, שיפא עתה במהדורה חדשה נאה, בתרגומו המדויק והשליש של מ. פיונסקי, שבחי לקראתו עשיתי מהוד א. תה התפעלות והיבה, שקראתי לפני שנים רבות במהדורה העברית הראשונה, לא לי ברוב מהתחשש כן: ספר יפה על אדם

יפה על חיים יפים, כלום אין גם בכשרתו מין הריצה של הויה אנושית יפה ו בספר חיון של פטר קרופוטקין אתה מוצא מקדים נעלים (הזדנות, השגשגה במבטק פטרופולוסק, הכריזה), כאן כידונש וגו' דלונש של אדם, שגם הסבל הויה, בנתן מנייה הקדורת של הישגתה בנתן האבטיבינגרפיים אכזרים לרבי' לידו, שיהיה לא יכשילו את רוחו, מובן, שיש רעשים קשים מאד, אבל לידו התבוספות לא הגיעו, קשים הוא מהלך לו, שבעת הקרלינגרפיים בנתן הצר, כשהוא מונה לצדדיע את כל סת הליכה הקצובה, או הוא יישב אל "סולדן"עבודתו וכותב את מהפכתו בעיני החברה הגאוגרפית; ולק הנהגה העיני השמשי, אכזרים כשעדיעט את לשד, ומכך רובים לבסוף להעבירו לפית-ההולכים — המקום, שפגש הצולחו חבריו באף מתד בולח להצילו להושיא להפשי.

כרם, לא הפרקים המרשימים של הבריות בלבד נכתבו בידו אמן, כי אם גם האפיון דות הפשוטות ביותר מסופיות בצלילות יבי שכמה לכמות גדולה, האדם הנפלא ונחן פטיים ורודע להרעוכם בפשטות כנו, בנידולם כנה, שאינם אלא מתנות הרוח עם אנושית מהודני אל, המעוררים בנפשמה, עם הקרובה אתה בעצמן, המעלה רשמה, נדילה משלחה את נפשך, שהנה יש יג כאלה בעולם אכזרי זה, ויפני' היוד טוב — בעולם קרירות, שהדונש זה, פני מיס ערזה על דעתך, שהקרופוטקין, זה אלה שצפנתו במרת-אסטרותם ולי על הנל דים לקדש את רעינם, היו פני דונש גדול, שעלה על במתי חיים כפלא, אבל בקרופוטקין מרעישה אותנו רוח אדם, שדונה אפיה, שהוכיחה את דרכה, והחלה ישה, וכאלה נוצרה לגולל גדול זה, שטר ספרי של קרופוטקין מאזינה לידם כל נשך מתר אפיה, יקרה, לא היה רק עמיתו גדול, כי אם בנתה חשיבותו, רוחה העמדתו, שישט שנים שנים גם ככלל שנצלת, ויהיו עיניים אפיים בעיניו, הואיל וגם ככתלי ביקרתי את חיים עשה את חשיבותו, הויה את הויה החיים לדור ולדורות, בכללות הכלל, כי דלה נפשו ולא דלה אמתנות, היה כי יחד עם הרוח, שדלה מוצל, כשהוא מספר על אחיו האהוב, שברודע דכאן דונש, (אחר ששלח את משפחתו יחד בעצמו — הוא לכאורה אינו מספר אלא עובדות, אבל הוא חרט כאן בהרטי-ברולו דורות הבאים מה שיפא את אסעה, את זה הסגור באני

יפה, שנתן את חיון על שחרור האדם; ובלי רגשות זה, שהיא תמיד מדלדלת.

אילו זהו הקטן, שכלל אנטיבינגרפיה גדולה, הוא מראת את האדם בהנשים דור יום, חם אינם רגילים כל עיקר, שום ספר אינו מן-דך כך את הנוער לחייב גדולות באבטיבינגרפיה אסיה זה, ספרים כאלה הם קררי עשייה יותר מרובותם מרובים, היותו נותן לבעיה-העוריים במקום העמדת הקלי סיות פטיים דוגמה האבטיבינגרפיה של פטר קרופוטקין, כאן מרחלתי הנאה חייש המשחררה, העפורה והנוראה-בישעל דוד ייה גם לא יאמנו שארץ פראיה כריכיה של הנאה הישית הוכישה לגולל אנטי מידות כאלה, ספרי-החיים של בני העדה הזאת נושעים אויור גבוהה, רוח גבוהה — אנשים לופתה, שפטר קרופוטקין היה אדם מהם, — אם לא מן הגדולים שבהם.

השגה היה יודע לי עוד מימי' עריו כפי הקדתי את חוררתם של נודולי האנטיבינגרפיים ושמתי' מאד כשהנניע לי ארלי-יורוב לכתיב בעד "מעשיות" מסה על האדם ועל חיו' תה ברור, למה היה המצוללים ההוצא סארי של קרופוטקין קרוב כל כך לאריות יורוב, למה היה קרופוטקין קרוב כל כך לא ד גודותו ולמורו'ת, חם תפני לבנית עדה אשר תשתלם לא על-ידי צו חרונה כי אם מהוך עצם הויה, מתוד עצם נפשו נמלה, אשר לי סרובתי מאד אל קרופוטקין לאחר שכא לידו ספרו על העזרת המהות של בעלי-חיים ואנשים, על ספר זה כתבתי עם צאתו לברגריס מ. בן-אליפיה, על ידי פ. שירלך) מספר ניהום, הנייה אויור ליד העלמות עצם העובדה, שהמאמר אפן חר' מר עצום כדו להוכיח שלא, המלחמה על "יוב" היא יסוד הקיימת, כי אם דיקא הויה הויה העמדתו המרובלת והעצמית — הויה שהוא פניו גם אצל בעלי-החיים, הויה זה עד כמה שאני נוכח, שפולחס נבגד שיעה דאריו' ובעד ארר — רצון להעניו גם את שיעת דאריו' על רשיו' אטלנטיאטי זה, ברם לא זה השגה כל אם המהלך על לכ' יוכיח, שהתנגדות לרעיון הנפשי, כי אין העולם מתקיים אלא בזכות הפיה, מובן, שבעוד מברית העד העובדת, אין מדה אחת נהגת בחיים, אבל מה שעיני של קרופוטקין בהבינה את "העזרה העמדת" דית" ולא את "המלחמה לקווי' מראה להלוח' הנאה עין זו מסוננת.

222 סיני